

ת"פ 17110/08/15 - מדינת ישראל נגד אלי יתח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17110-08-15 מדינת ישראל נ' יתח

בפני
בעניין: כבוד השופטת אורית וינשטיין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אלי יתח

הנאשם

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם, יליד 1978, הודה ביום 17.11.15, בעקבות הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, בעובדות כתב האישום המתוקן, במ/1 (להלן - **כתב האישום**) והורשע על פי הודאתו בעבירות אלה:

במסגרת האישום הראשון - בעבירה של השמטת הכנסה מתוך דו"ח לשנת המס 2007 שנערך על פי הפקודה - עבירה לפי סעיף 1(220) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן - **הפקודה**), בעבירה של מסירת אמרה או תרשומת כוזבת בדו"ח - עבירה לפי סעיף 2(220) לפקודה ובעבירה של שימוש במרמה עורמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 5(220) לפקודה.

במסגרת האישום השני - בעבירה של השמטת הכנסה מתוך דו"ח לשנת המס 2008 שנערך על פי הפקודה - עבירה לפי סעיף 1(220) לפקודה, בעבירה של מסירת אמרה או תרשומת כוזבת בדו"ח - עבירה לפי סעיף 2(220) לפקודה ובעבירה של שימוש במרמה עורמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 5(220) לפקודה.

במסגרת האישום השלישי - בעבירה של השמטת הכנסה מתוך דו"ח לשנת המס 2009 שנערך על פי הפקודה - עבירה לפי סעיף 1(220) לפקודה, בעבירה של מסירת אמרה או תרשומת כוזבת בדו"ח - עבירה לפי סעיף 2(220) לפקודה ובעבירה של שימוש במרמה עורמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 5(220) לפקודה.

במסגרת האישום הרביעי - בעבירה של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**), בעבירה של השמטת הכנסה מתוך דו"ח לשנת המס 2010 שנערך על פי הפקודה - עבירה לפי סעיף 1(220) לפקודה, בעבירה של מסירת אמרה או תרשומת כוזבת בדו"ח - עבירה לפי סעיף 2(220) לפקודה ובעבירה של שימוש במרמה עורמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 5(220) לפקודה.

לפקודה.

במסגרת האישום החמישי - בעבירה של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודה ובעבירה של שימוש במרמה עורמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה.

במסגרת האישום השישי - בעבירה של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 23(2) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן - **חוק איסור הלבנת הון**).

במסגרת האישום השביעי - בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין ועבירה של נטילת חשמל או מים או גז - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין.

2. הנאשם הודה והורשע אפוא בהשמטת הכנסות לשנים 2007-2010 בסך של לא פחות מ- 900,000 ₪, כאשר הובהר על ידי המאשימה כי מדובר בסכום שהינו מחזור העסקאות הכולל של הנאשם, ולא מדובר בהכנסות כוללות, ואף לא בהכנסות חייבות במס או בהכנסות לאחר ניכוי ההוצאות המותרות לנאשם על פי דין.

עוד ובנוסף הורשע הנאשם, כאמור לעיל, במתן הלוואות במסגרת עיסוק נוסף שלא דווח בסכום של 325,000 ₪ ובניכוי שיקים במסגרת העיסוק הנוסף שלא דווח בסכום של לא פחות מ- 378,800 ₪.

הסדר הטיעון וטיעוני הצדדים לעונש:

3. כאמור, על פי הסדר הטיעון במ/2, הודה הנאשם בעובדות ובהוראות החיקוק שבכתב האישום המתוקן והורשע בהתאם. בנוסף, על פי הסדר הטיעון הוסכם בין המאשימה לנאשם כי הנאשם יפקיד בקרן החילוט - הלבנת הון סך של 150,000 ₪. הוסכם כי התשלום הראשון לקרן החילוט הנ"ל בסך 50,000 ₪ יופקד עד ליום 30.11.15, התשלום השני בסך 50,000 ₪ ישולם עד ליום 22.12.15 והתשלום האחרון אף הוא בסך 50,000 ₪ ישולם עד לא יאוחר מיום 22.1.16.

בכפוף להפקדת הסך הנ"ל בקרן החילוט ובמועדים שנקבעו, הגיעו הצדדים להסכמה עונשית לפיה על הנאשם יוטל עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים, כי הנאשם יופנה לממונה על עבודות שירות ובכפוף לחוות דעת חיובית מטעם הממונה - תסכים המאשימה כי עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות.

עוד ובנוסף הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון כי על הנאשם יוטל עונש מאסר על תנאי, אשר משכו ייקבע על ידי בית המשפט לפי שיקול דעתו ועל פי טיעוני הצדדים וכן יושת על הנאשם קנס בסך 20,000 ₪, אשר ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

4. הנאשם ביקש מספר ארכות לצורך ביצוע התשלום לקרן החילוט על פי הסדר הטיעון, ולאור בקשות דחייה אלו נדחה שוב ושוב מועד הטיעונים לעונש עד שנקבע ליום 8.6.16 תוך הבהרה מצד המאשימה כי ככל שהנאשם לא ישלם את הסכום שנקבע לקרן החילוט - יהיה הטיעון לעונש באופן חופשי.

5. ביום 8.6.16 הודיע ב"כ המאשימה כי הנאשם שילם לקרן החילוט סך של 140,000 ₪ וכי בשים לב להחלטה של בית משפט השלום בראשון לציון בדבר שחרור סך של 10,000 ₪ שהופקד על ידי הנאשם

בקופת אותו בית משפט והעברתו לקרן החילוט - הושלם התשלום בסך 150,000 ₪ על ידי הנאשם לקרן החילוט לפי הסדר הטיעון.

6. ב"כ המאשימה ציין כי על אף שהנאשם לא עמד בתשלום לפי המועדים שנקבעו לתשלום בהסדר הטיעון, מבקשת המאשימה כי בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון, ויפנה את הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך מתן חוות דעת בעניינו.

המאשימה טענה כי הגם שהעונשים שמבוקש כי יוטלו על הנאשם על פי הסדר הטיעון הם מקלים באופן משמעותי לעומת תיקים דומים בנסיבות דומות, הרי שלאור קשיים ראייתיים ממשיים בפניהם ניצבה המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם, לאור העובדה כי העבירות המיוחסות לנאשם תחילתם לפני כ- 10 שנים והאחרונה ביניהן היא משנת 2011 - יש מקום כי בית המשפט יאמץ את הענישה על פי הסדר הטיעון.

באשר לעונש המאסר המותנה, אשר יוטל על פי שיקול דעתו של בית המשפט, נטען על ידי המאשימה כי יש מקום להטיל עונש מאסר על תנאי משמעותי, אשר יחלוש על כל קשת העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום המתקן, באופן אשר יאזן את הענישה לעומת עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות, התשלום לקרן החילוט והקנס.

7. ב"כ הנאשם הצטרף לטיעוני ב"כ המאשימה לעניין אימוצו של הסדר הטיעון וביקש להדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

הדחיות שהתבקשו על ידי הנאשם בהשלמת התשלום לקרן החילוט מקורן בקושי כלכלי אמיתי אליו נקלע הנאשם, כאשר בסופו של דבר מלוא הסכום הופקד בקרן החילוט.

ב"כ הנאשם ציין כי לנאשם אין עבר פלילי קודם, וכי הינו אדם נורמטיבי, נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים, שירת שירות צבאי מלא לרבות שירות מילואים.

חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות:

8. ביום 14.7.16 התבקשה דחייה בת 45 יום על ידי שירות המבחן, אשר ביקש שהות לקבל את חוות דעתה של משטרת ישראל אודות המסוכנות הנשקפת לנאשם ו/או לציבור מהנאשם, ככל שיושם בעבודות שירות.

ביום 7.8.16 הוגשה חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות, באשר להתאמתו של הנאשם לריצוי עונשו בעבודות שירות. הממונה על עבודות שירות חיוה דעתו כי הנאשם אינו מתאים לעבודות שירות נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם. זאת, בהתבסס על חוות דעת של משטרת ישראל אשר צורפה לחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות, המצביעה על מסוכנותו של הנאשם במידה וירצה מאסר בדרך של עבודות שירות, והכוללת, כתוצאה מכך, התנגדות של משטרת ישראל להעסקתו של הנאשם בעבודות שירות.

דין והכרעה:

9. דומני, כי אין צורך לשוב ולהדגיש את החומרה היתרה הקיימת בביצוען של עבירות כלכליות, כדוגמת עבירות מס ועבירות הלבנת הון.

ראו לעניין זה רע"פ 512/04 **אבו עביד ואח' נ' מ"י** פ"ד נח(4) 381 (2004).

ההלכה הפסוקה קבעה זה מכבר כי אין להקל בעונשם של עברייני מס הנוטלים את כספי הציבור, יוצרים דמורליזציה בקרב ציבור משלמי המיסים וגורמים במעשיהם נזק רב לקופת המדינה ולציבור בכללותו.

ראו: ע"פ 519/89 **אשר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10/01/1990); רע"פ 10699/07 **קובן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.1.2008); רע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.9.2012); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.2.2013).

10. נאשם השולח ידו בכספים המגיעים לאוצר המדינה, באמצעות הימנעות מהגשת דוחות כדין או הגשת דיווחים שאינם אמת - מן הראוי שהעונש לגביו יביע את הפסול שבמעשהו ויהיה בו כדי להרתיע אחרים מפני ביצוע מעשים דומים.

הפסיקה קבעה כי בעבירות כגון אלה יש לגזור מאסר לריצוי בפועל, המבטא את סלידתה של החברה המאורגנת מהתנהגותם העבריינית של מעלימי המס.

11. עם זאת, קובעת ההלכה הפסוקה את אופן התייחסותו של בית המשפט להסדרי טיעון ואת השיקולים אשר ליתן להם את הדעת בבחינתם הסדרי טיעון.

נא ראו ע"פ 1958/98 פלוגי נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, שם נקבע:

"בית-המשפט ידחה הסדר טיעון אם ימצא כי נפל פגם או פסול משמעותי בשיקולי התביעה. הנחת עבודה ראויה היא כי התביעה עומדת בחזקת התקינות והכשרות, ובית-המשפט יניח ככלל כי התביעה, כמופקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום לב ומשיקולים ענייניים. על הכבוד ההדדי המתחייב בין התביעה לבית-המשפט כזרועות במערכת אכיפת החוק עמד השופט חשין בפסק-דינו בפרשת יאיר לוי: "...אם עשתה הפרקליטות עסקת טיעון, ראוי לו לבית המשפט שישמור על כבודה של הפרקליטות ויעשה, בין השאר, לכיבוד העסקה" (שם, בעמ' 174).

12. בית המשפט העליון אף קבע בפסיקתו (נא ראו: ע"פ 3856/13 **גוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] וע"פ 512/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.12.2013), כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לענישת הנאשם, בין אם על דרך של קביעת טווח ענישה ובין אם בדרך של קביעת עונש קונקרטי ("הסדר סגור"), אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין.

לפיכך, הסכמת הצדדים לעניין העונש הראוי אין בה כדי לייתר את הצורך לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו.

13. על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ואת העונש הראוי בתוך המתחם במנותק מהסדר הטיעון, על מנת שיוכל להשוות את העונש שעשוי היה להיות מושת על הנאשם אלמלא ההסדר עם העונש המוסכם, תוך בחינת מידת ההקלה שניתנה לנאשם בהסדר הטיעון. בתוך כך נדרש בית המשפט ליתן

הסבר באשר להחלטתו לכבד את ההסדר, תוך עריכת איזון תמציתי בין שיקולי הסדר הטיעון אל מול מתחם העונש ההולם, אלמלא ההסדר.

ראו לעניין זה: ת"פ (מחוזי ב"ש) 5093-02-10 **מדינת ישראל נ' גיאמי**, [פורסם בנבו];

ת"פ (מחוזי י-ם) 27505-06-12 **מדינת ישראל נ' אבו חארתיה**, [פורסם בנבו].

14. כפי שפורט לעיל, הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכולל הסכמה ביחס למרבית רכיבי העונש אשר ייגזר על הנאשם, למעט רכיב המאסר המותנה.

הצדדים פירטו את הנימוקים והשיקולים שהובילו להסדר הטיעון, ביניהם קשיים ראייתיים, נטילת אחריות מיידית וחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי, תשלום קנס וסכום חילוט בהיקף משמעותי והעדר עבר פלילי לנאשם.

15. לאחר שבחנתי את הסדר הטיעון אני מוצאת כי ענישה של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות מצויה ברף הנמוך ביותר של מתחם העונש ההולם את המעשים נשוא כתב האישום, בהשוואה לפסיקה העוסקת בנאשמים שהורשעו בעבירות של הלבנת הון בשילוב עם עבירות מס בסכומים ניכרים.

נא ראו למשל: ת"פ (מחוזי ירושלים) 344/04 **מדינת ישראל נ' שור** (5.3.2008);

ת"פ (מחוזי תל-אביב-יפו) 47922-07-14 **מדינת ישראל נ' ממיסטלוב** [פורסם בנבו] (1.12.2014);

ת"פ (מחוזי מרכז) 376-01-14 **מדינת ישראל נ' בלעום** [פורסם בנבו] (7.4.2014).

16. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות וטיעוני הצדדים, הגם כי במקרהו של הנאשם מדובר במעשים שנעשו בשיטתיות במשך תקופה של 4 שנים, תוך השמטת הכנסות בסכום של כ- 900,000 ₪ ובאי דיווח במסגרת עיסוק נוסף בסך של כ- 700,000 ₪ (מתן הלוואות וניכיון שיקים) אני סבורה כי ניתן לאשר את הסדר הטיעון אשר הוצג בפני.

הצדדים בהסדר האמור הביאו לחיסכון זמן שיפוטי ניכר, נוכח העובדה כי כתב האישום כולל כ-120 עדי תביעה ונוכח הקשיים הראייתיים להם טענה המאשימה ואשר חזקה כי אכן עמדו בפניה.

יתר על כן, מצאתי כי ניתן לערוך איזון מתאים והולם, בנסיבות העניין, נוכח עונש המאסר בפועל וסכום הקנס המקלים, באמצעות קביעת עונש המאסר המותנה על פי שיקול דעתו של בית המשפט.

במקרה דנן, כפי שפורט לעיל, הנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עונש המאסר בפועל שהוסכם עליו במסגרת הסדר הטיעון, בעבודות שירות.

17. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה כי זו לו הרשעה ראשונה בפלילים, את

היותו אב ל- 4 ילדים קטינים וכן כי לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה ושילם מחיר כלכלי לא מבוטל.

סוף דבר:

18. לאור כל האמור לעיל, ומבלי להתעלם מחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו, ולאחר שהנאשם שילם סך של 150,000 ₪ לקרן החילוט על פי הסדר הטיעון, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. מאחר ובמועד שימוע גזר הדין לא נמסרו ימי המעצר המדויקים, הללו יימסרו לתיק בית המשפט עד ליום 13.10.16. החלטה המבהירה את מניין ימי המאסר תוצא אפוא לאחר קבלת הפרטים הנדרשים ביחס לימי המעצר.

ב. 15 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מבין העבירות בהן הורשע, ויורשע בגינה.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד מהם, החל מיום 1.11.16 ועד לפירעון מלוא סכום הקנס. לא ישולמו שני תשלומים במועד, יעמוד כל סכום הקנס לתשלום מידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, בנוכחות ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.